

Amit a burundukról tudni kell

Manapság egyre gyakrabban tartott kistrágcsáló a burunduk, vagy másik nevén, a csíkasmókus. Ez az alapvetően ázsiai faj viszonylag jól tűri a fogságot, ennek ellenére sem tartása, sem szaporítása nem tartozik az egyszerű feladatok közé. A legtöbb, hazánkba érkező egyed hím, mivel őket a nőtények hangját utánzó csalisíp segítségével csalják lépre.

Sajnos nem tartozik az olcsó hobbiállatok közé, és nem tarthatóak kisméretű kalitkában sem, számukra tágas ketrecet, vagy voliert kell biztosítani, különben apatikussá válhatnak, és el is pusztulhatnak.

A legalább 1,5x1x1méteres ketrec aljára tegyünk faforgácsot, tőzeget, vagy tiszta erdei földet. Bár a természetben a csíkos mókusok jobbra a talajon, az avarban szeretnek szaladgálni, ennek ellenére érdemes mászófát is betenni a kalitkába, hadd gyakorlatozzanak rajta. Pihenésre is szükségük van, ezért minden állat számára helyezünk be egy-egy odút is. A közös férőhelyen egy párnál nem tanácsos többet tartani, mert gyakorta verekednek, sőt az is előfordulhat, hogy a nőstény megöli a hímet. (Esetleg fordítva.)

Szükségük van friss ivóvízre, a mit lapos tálkában adhatunk számukra. Ebből nemcsak isznak, hanem időnként meg is mosakodnak benne. Változatos kosztot biztosítsunk a számukra: állatkereskedésekben is kapható magkeverék mellett diót, makkot, mogyorót, mazsolát, aszalt szilvát, répát, zöldféléket, gallyakat. Mindezek mellett állati eredetű fehérjeforrásra is szükségük van, ezért adjunk nekik lisztkukacot, sáskát, tücsköt, sajtot, túrót, főtt tojást, főtt húst. Kalciumkiegészítésként adjuk számukra szépiát.

A szabadban téli álmat alszanak, fűtött szobában azonban nincs szükségük telelésre, bár ilyenkor aktivitásuk egy kicsit lelassul. Jól bélelt odúban áttelelhetők, de mindenképpen legyen a ketrecben táplálék, és friss ivóvíz.

Szaporításuk nem éppen egyszerű feladat. A párzás után a hímet el kell választani a nőténytől. A vak és csupasz kölykök 30-40 nap után jönnek a világra. A nőstény számára a szokottnál is több táplálékot kell biztosítani, hogy fel tudja nevelni a kölyköket.

Időnként – természetesen felügyelet mellett – kiengedhetők a lakásba is, de sohasem szelidülnek meg annyira, mint egy hörcsög, vagy egy tengerimalac.

